

Lastnik in izdajatelj: Okrajni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi Krško... Videm-Krsko 1 - Telefon uredništva in uprave: Krško 17

POSAVSKI TEHNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI OKRAJA KRŠKO

Študijska knjižnica Milana Jarca p. Novo mesto 200

Major Milovan Vukadinović:

Trinaest let Jugoslovanske ljudske armade

Minilo je trinaest let, odkar je bila ustanovljena I. Proletarska brigada. Trinaest let obstaja naša Ljudska armada. Za ustvarjanje velikih zgodovinskih del je to praznovrsta kratko obdobje. Toda to, kar je bilo ustvarjeno v teh trinaestih letih, je delo jugoslovanskih narodov, naše Partije in tovariša Tita in je veliko in usodno tako za preteklih trinaest let kakor za vso našo bodočnost. Štiri leta borb in devet let graditve so nam prinesla svobodo, neodvisnost in oblast delovnega ljudstva naše domovine. To pa je hkrati tudi doslej prehojena pot naše armade.

Od prvega dneva narodne vstaje, ko so fašisti Nemčije in Italije skupno z madžarskimi in bolgarskimi silami napadli Jugoslavijo, pa vse do zmagovalnega zaključka NOB se je JLA iz dneva v dan krepila. Ustvarjala se je iz malih partizanskih odredov po vsej domovini in kovala v težkih in velikih borbah svojo moč z lastnimi silami. Na tej poti je ni zaustavilo sedem sovražniških ofenziv, niti ne odnos sil 1:6 v korist sovražnikov. Ne lakota in neurja, ne slaba oborožitev in oprema, pomanjkanje zdravil in podobno - nič je ni zaustavilo na njeni poti. Nasprotno - od 150.000 borec

leta 1941 je zaključila vojno obdobje z 800.000 borec leta 1945.

Veliki so uspehi, ki jih je dosegla naša armada v letih NOB. Bilanca njenih uspehov nam pokaže tole: v vseh letih

Jasna revolucionarna politična smer CK KPJ, čvrsta moralna in odločnost ljudskih množic za boj proti osvajalcem so bile prednosti pred okupatorji in domačimi izdajalci. To so bili

S PRVOMAJSKE PARADE V BEOGRADU

vojne je naša armada uničila 450.000 sovražniških vojakov, zaplenila in uničila 4630 raznih topov, 13.390 strojníc, 591.000 pušk, 7150 minometalcev, 309 letal, 928 tankov, in nad 20.000 motornih vozil in drugo.

Uničenih oz. onesposobljenih je bilo 1700 km železniških prog, porušeni 90 predorov, 110 mostov, uničenih 1300 viakov, 2000 lokomotiv, 20.000 vagonov, 2100 cestnih mostov itd.

Jugoslavija je s svojimi bojiščimi vezala 33 sovražniških divizij (blizu 660.000 vojakov), v času zavezniškega napada na Sicilijo in v Italiji v juliju 1943 pa 37 divizij ali okoli 700.000 vojakov.

Vse to nam govori o moči JLA. V najtežjih dneh narodov Evrope je Jugoslavija pokazala vsemu svetu, kako si lahko mala država ustvari Ljudsko armado, da se lahko bori proti osvajalcem in hkrati pripelje do zmage narodnoosvobodilno vojno. Vojna strategija JLA in njena taktika je bila zgrajena na podlagi politične linije Centralnega komiteja KPJ. Osvobodilna vojna je imela značaj revolucionarne vojne. Čeprav smo imeli, posebno v začetku, slabo oborožene bore, pa so le-ti imeli neporušljivo moralno, odločnost in junaštvo. Naše ljudstvo je dajalo svoj vojski vse, delilo je z njenimi borec zadnji grizljaj. Imeli smo sijajno mladino in žene, bore na bojišču in v zaledju. Kolikor o zaledju lahko govorimo. Imeli smo revolucionarni polet, ki ni nikoli padal, temveč neprestano raste. Sovražnik je imel tehniko in izvežbanost, mi pa sposobnost za revolucionarno vojskovanje, tehniko pa smo je mali sovražnikom. Pogum, vzdržljivost, samodisciplina in druge vojaške vrline so krasile borec partizanskih odredov in se prenesle nato skupno z njimi v vrste JLA.

temelji, ki so omogočili rojstvo in razvoj naše armade. V štirih letih osvobodilne vojne so bili osvajaletci par-

temelji, ki so omogočili rojstvo in razvoj naše armade.

V štirih letih osvobodilne vojne so bili osvajaletci par-

Planina se je odločila za Sevnico

V nedeljo, 12. decembra, je bil na Planini pri Sevnici zbor volivcev, ki se ga je udeležilo 208 ljudi. Take udeležbe ni bilo doslej še na nobenem zboru volivcev, kar jih pomni na Planini. Poleg odbornikov občine je bil navzoč tudi tovariš Piki, tajnik OLO Celje. O delu okrajnega ljudskega odbora Celje je poročal okr. odbornik Ivan Doberšek, za njim pa je o bistvu in pomenu komun govoril tov. Piki.

Ker so Planinci razpravljali o komunah tudi že na sestankih Socialistične zveze pred zborom volivcev, so zato v nedeljo razpravljali zlasti o priključitvi Planine k najbližji komuni. Vsi navzoči so glasovali za priključitev k Sevnici, s katero vežejo Planince stare gospodarske, kulturne in borbene tradicije iz let NOB. Proti priključitvi k Sevnici ni bil nihče, nekaj občanov iz

posameznih vasi pa se je glasovanja vzdržalo. Tako bodo katalstralne občine Planina, Golobinjec in del k. o. Marja vas inloke v bodočem sestavu sevniske komun. Dolgoletna želja Planincev, da bi bili spet povezani s Sevnico, se bo z ustanovitvijo komun v Sevnici izpolnila.

V ponedeljek je bil zbor volivcev v Sentvidu; udeležilo se ga je 75 ljudi. Tudi tu je govoril tov. Piki, nato pa so se ljudje pomenili o priključitvi tega kraja h komunam. Večina se je odločila za komuno v Sentvidu, čeprav imajo tudi iz Sentvida ljudje več zvez s Sevnico kot z drugimi bližnjimi večjimi kraji. Ljudje pravijo, da se na tem zboru volivcev niso slišali vsi ljudski glasovi. Tako bodo Sentvidčani v bodoče hodili v Sentvidu, čeprav Planino, se pravi preko ene komun v drugo, s katero

V Boštanu v nedeljo ni bilo dopolnilnih volitev

KRIVCI ZA KRATENJE DEMOKRATIČNIH PRAVIC NAJ BODO POKLICANI NA ODGOVORNOST!

V nedeljo, 12. decembra, bi morale biti v Boštanju v 11. volilni enoti nadomestne oz. dopolnilne volitve za novega odbornika Okrajnega zbora OLO Krško, o katerih je naš tednik pred kratkim objavil razpis okrajne volilne komisije. Medtem ko so v nedeljo take volitve v Kostanjevici bile, pa je Okrajna volilna komisija nadomestne volitve v Boštanju prelozila. Ugotovili so namreč, da na zboru volivcev, ki so ga svojedržno sklicali v tej volilni enoti, ni bilo zadostno število volivcev, v zapisnik o poteku zbora volivcev pa so bili vneseni netočni podatki.

Čeprav bomo o zadevi še več poročali, pa se že ob sedanjih ugotovitvah in nepravilnostih sprašujemo, kako je sploh mogoče, da je Okrajna volilna komisija potrdila nepravilno kandidaturo? To, kar je volilna komisija naredila v soboto, 11. decembra, na izrecno intervencijo sekretarja OK ZKJ, bi morala storiti že pred izdajo prvotne odločbe o potrditvi ali zavrnitvi kandidature. Volilna komisija se ne sme oslanjati zgolj na formalne zapisnik in se oprijemati le formalističnih dokumentov. Poslušati je treba poštene ljudi!

Matramo tudi, da je skrajni čas, da odgovorni forumi ne samo moralno temveč tudi sodno kaznujejo vse tiste, ki s takim

površnim in izredno malomarnim delom kratijo državljanom njihove osnovne državljanske pravice, ne glede ali so to uslužbenci OLO v Boštanju ali pa člani okr. volilne komisije oz. delovnega predstevstva zbora volivcev.

Glede kandidature v Boštanju pa se tudi sprašujemo, kakšna sta kandidata, sprejeta na zboru volivcev? Znano nam je, da, še posebno na račun moralnega in političnega lika kandidata Zagrajška, obstajajo upravičeni dvomi. Prepričani smo, da bo organizacija SZDL v Boštanju popravila to veliko napako, ki jo je storila s svojim malomarnim odnosom do teh nadomestnih volitev.

Danes bo v Čateških Toplicah letna skupščina ZTP „Posavje“

Danes dopoldne, ob 14. uri, se bo začela v dvorani zdravilišča Čateške Toplice redna letna skupščina kolektiva zadruškega trgovskega podjetja »POSAVJE«, na kateri bo poročal o svojem enoletnem delu delavski svet podjetja in njegov upravni odbor. O problemih in načrtih podjetja bo poročal tudi njegov direktor, po razpravljanju in sklepanju o poročilih pa bo prebran referat o napredni kmetijski proizvodnji s stališča trgovine.

Z razšir ene se e občinskega odbora SZDL Videm-Krško

V ponedeljek, 13. decembra, je bila v Krškem razširjena seja občinskega odbora SZDL, katere so se poleg članov občinskega odbora udeležili tudi člani mestnega komiteja ZKJ in predstavniki množičnih organizacij občine Videm-Krško.

Na seji so prisotni člani razpravljali o tem, kako bi naj uspešneje uresničili sklep zadnjega posvetovanja političnih aktivistov, da se takoj začne z organizirano razpravo o komunah. Sklenili so, da bodo obiskali množične sestanke, ki jih bo v vseh vaseh sklicala Socialistična zveza, in pojasnjevali ljudem

vlogo in bistvo komun. Na množičnih sestankih bodo pojasnjevali tudi ostala gospodarska in politična vprašanja, ki bodo zanimala volivce.

Da bi množični sestanki Socialistične zveze vsebinsko in v udeležbi kar najbolj uspeli, bodo še prej seje vaških odborov SZDL, na katerih bodo pripravili vse potrebno za čimboljše množične sestanke.

Sklenjeno je bilo, da bodo množični sestanki Socialistične zveze v Krškem, na Gori, in Vidmu, v Stari vasi, v Starem gradu, na Zdolah, na Sremiču in drugje.

Tudi na Studencu so razpravljali o komunah

Minulo nedeljo je imel občinski odbor SZDL na Studencu sejo, na katero je povabil tudi zastopnike vseh ostalih množičnih organizacij.

Sekretar odbora je poročal najprej o najvažnejših političnih dogodkih, nato pa o stanju članstva in o članarini, ki v nekaterih vaseh za drugo polletje 1954 še ni pobrana. To bodo uredili do 20. decembra. Govorili so tudi o prepotrebni graditvi dvorane, ki bi predvsem služila za kulturnoprosvetne namene. Znova smo razpravljali tudi o vprašanju

manganove rude, ki leži neizkoriščena v vasi Orle. Na tem mestu so rudo pred vojno že dvakrat kopali, zaradi pomanjkanja denarja in oddaljenosti pa nato opustili. Z dograditvijo ceste skozi Impoljski potok bo treba tudi to vprašanje vendarle rešiti. Bodoča komuna naj bi stvar krepko vzela v roke in poskrbela za strokovni ogled zemljišča.

Nad vse zanimivo je bilo razpravljanje o komunah. Do tega dne so ljudje o tem vprašanju še zelo malo slišali. Z zanimanjem smo sledili razlagi o vsebini in pomenu komun ter njihovem ustanavljanju na področju našega okraja. Ob koncu razprave so vsi navzoči izrazili mnenje, da se bo občina Studenec priključila bodoči sevniski komuni. Pozdravili so tudi zamisel o formiranju bodočega obšavskega okraja.

Da bi važno razpravo prenesli čimprej med volivce, bodo že jutri sestanki po vaseh, na katerih bodo predvsem govorili o komunah. Do Novega leta, tako meni odbor, na; bi bilo vprašanje komun jasno vsem volivcem naše občine.

Kmetijski teden v Beli krajini

V nedeljo, 5. decembra, se je začel in 12. decembra zaključil v Beli krajini »Kmetijski teden«. Kmetijski teden je priredilo Društvo kmetijskih inženirjev in tehnikov LRS skupno z OLO in okr. odborom SZDL v Črnomlju. Posvečen je bil deseti obletnici zborovanja kmetijskih strokovnjakov, ki je bilo 5. in 6. aprila 1944 v Dobilčah.

Nad 100 kmetijskih, gozdarskih, farmacevtskih in drugih strokovnjakov je v enem tednu obiskalo vse belokranjske vasi. Na terenu so proučili možnosti za dvig in napredek belokranjskega kmeta, na zaključnem zborovanju 12. decembra pa so prebrali vrsto strokovnih poročil, ki bodo OLO Črnomelj omogočili nadaljnje korake za razvoj kmetijstva v okraju. Poročila in naveti strokovnjakov bodo natisnjeni v posebni brošuri.

Našim bralcem!

Samo nekaj dni nas še loči od Novega leta. Kakor povsod tako zaključujemo tudi v upravi našega lista gospodarski račun. Boljši in slabši uspeh lista je odvisen od vseh naročnikov. Prosimo, da to upoštevate. Tisti, ki še niso poravnali letošnje naročnine, naj to storijo vsaj do Novega leta.

Vsem naročnikom našega lista smo danes zabeležili dolžni znesek na naslovnem listku z rdečim svinčnikom. Kdor ima poleg imena rdečo kljukico, izra naročnino do konca leta 1954 v redu poravnano. Položnice za plačilo zaostale naročnine smo prizadetim poslali že v opominom, ki so ga dobili v novembru. Zamudnikom, ki navzile dosedanjim opominom do Novega leta zaostale naročnine ne bodo nakazali, bomo list ustavili.

Prihodnjo soboto bomo poslali vsem rednim naročnikom v naši dvojni novoletni številki koledar za leto 1955 in položnice za nakazilo naročnine za prihodnje leto. V velikem novoletnem nagradnem žrebanju bo sodeloval vsak redni naročnik, ki bo do konca januarja 1955 plačal bodisi celoletno ali vsaj polletno naročnino. Razpis žrebanja bomo objavili prihodnjo soboto. Ne zamudite prihodnje številke - poleg preste vsebine bomo objavili tudi novoletno nagradno križanko.

Naročnina za leto 1955 ostane neizpremenjena - 400 din za celo leto. Pri knjiženju naročnine za leto 1955 pa upoštevamo pri vsakem naročniku najprej morebitne zaostanke za leto 1954, zato pripravite vsem naročnikom, da takoj nakazejo znesek, ki smo jim ga danes napisali poleg njihovega naslovnega listka. Nagradnega novoletnega žrebanja bodo deležni samo tisti stalni naročniki, ki za leto 1954 ne bodo imeli nobenih zaostankov na naročnini.

UPRAVA POSAVSKEGA TEHNIKA

7 DNI PO SVETU

V času, ko to poročamo, je predsednik republike maršal Tito že stopil na indijska tla. V največjem indijskem pristanišču Bombay so mu uradni predstavniki skupno z ogromno množico ljudi priredili sprejem kakršnega v mestu še ne pominjajo. Tu, na indijskih tleh, je prišlo znova do najjasnejšega, vsakomur razumljivega izraza o tem, kako sta si dve na prvi pogled zelo oddaljeni državi, z različ. družbenim sistemom, po prizadevanjih za mir, pošteno mednarodno sodelovanje in napredek, vendarle tako zelo blizu.

Iz srca so prišle čestitke, dobrodošlice in pozdravi, ki jih je indijsko ljudstvo po tisku in radiu naslovilo na visokega jugoslovanskega gosta. V maršalu Titu vidijo indijske množice velikega državnika, narodnega heroja, politika z velikim mednarodnim ugledom in predvsem svojega prijatelja.

In vendar ni samo naključje, ki je zblížalo obe državi od onega dne, ko je Indija postala za res samostojna in neodvisna država. Zblížala ju je Organizacija Združenih narodov, kjer sta v koščljivih mednarodnih vprašanjih vedno zastopeli isto mišljenje. Enako ali podobno pojmovanje svetovnih dogodkov je tudi razširilo njun sloves daleč po svetu. V Jugoslaviji in v Indiji se na eni strani trudijo, da bi odpravili ostanke politične preteklosti - ti so v Indiji še posebno močni - ter kar se da hitro dvignili življenjsko raven svojega ljudstva na drugi strani pa se zavzemajo za pošteno mednarodno sodelovanje, za mirno sožitje med narodi, ki naj temelji na medsebojnem spoštovanju, uoštevanju medsebojnih interesov in nevmešavanju v tuje notranje zadeve. Politikom obeh držav so tuja vsakršna naziranja o tem, da imajo svetlike sile, kakke posebne privilegije v odnosu do malih ali gospodarsko in socialno zaostalih držav.

Džave, ki žele čimbolj poosebiti svoji, zaradi zgodovinskih krivic zaostali razvoj, si ne žele ničesar bolj kot miru in mednarodnega sodelovanja. Odtod tudi izvira njih prepričanje, da politični blokovi, ki jih denej nekateri postavljajo povsem na

Vremenska napoved

od 20. do 26. decembra Nestalno vreme še tudi vnaprej. Sredi prihodnjega tedna (okrog 21. dec.) ter konec tedna (okrog 25. dec.) delno izboljšanje oziroma razjasnitve.

V jasnih nočeh mraz, sicer pa v splošnem še milo vreme. Okrog 26. decembra je pričakovati možno ohladitev s snegom do nižin. To bo tudi pričetek prave zime.

Ideološko in družbeno podlago, ne more pripeljati drugim kakor do novih mednarodnih sporov in celo oboroženih spopadov. V tem prepričanju lahko imenujemo Indijo in Jugoslavijo prvoborce.

Obe deželi pa na drugi strani odločno odklanjata politiko »tretjega bloka« ali »tretje sile«, t. j. združevanje dežel z namenom, da bi postavili na noge v namenu (Nadaljevanje na 2. strani)

Pridnost, poštenost in nenehen političen boj za zmago napredka

— osnovne značilnosti komunista

Z izrednega posvetovanja komunistov občine Krmelj in z razširjene seje občinskega komiteja ZK Dobov

Razmere v osnovni organizaciji Zveze komunistov v Sentjanžu že dalj časa niso bile takšne, kot bi morale biti. Navzlic temu, da je bilo o tej organizaciji precej razpravljano, kritike in da je dobila tudi potrebno pomoč, so v njej vendarle v zadnjem času prevladali antikomunistični elementi. Prišlo je n. pr. tako daleč, da so začeli izključevati iz Zveze komunistov v bistvu poštene ljudi, ki imajo po svoji preteklosti kot po sedanjem delu pogoje za članstvo v ZK. Nasprotno pa so se člani osnovne organizacije v Sentjanžu pripravljali na sprajem nekaterih novih članov, ki nimajo za to prav nobenih zaslug, pa tudi sicer prav malo po-

SEDEM DNI PO SVETU

(Nadaljevanje s 1. strani)

sprotju z zahodnim in vzhodnim blokom novo meddržavno tvorbo, ki bi bila nevtralna ali bi šla celo povsem svojo pot. V svetu obstajajo le napredne, miroljubne sile, ki jih je moč najti v vseh državah sveta. Te je treba združiti v enotno fronto proti netilcem nove vojne, ki se skrivajo pred svetom za najrazličnejšimi »političnimi, ideološkimi« in kdo ve še kakšnimi »predsodki«. Naloga držav, ki jih še ni pritegnila v svoje vrste politika blokov, je, da tem silam pomagajo in da svojo zamisel javno izpovedo pred vsemi mednarodnimi forumi.

Indijo cenijo danes po vsem svetu. Za napredne, miroljubne sile sveta pomeni resničnega predstavnika Azije, ki izpolnjuje svojo miroljubno poslanstvo ob vsakem mednarodnem zapletljavi ali sporu. Njena velika zasluga je, da je potihnila vojna na Koreji in da je prenehala dolgoletno klanje v Indokinji. Njena zasluga je tudi, da je Kitajska popustila v svojih zahtevah do Zahoda in da kaže danes prijazen lice do zblizanja z vsemi azijskimi, pa tudi z evropskimi deželami. Indijska diplomacija je odločno podprla vsa narodnoosvobodilna gibanja polkolonialnih ter kolonialnih držav ter nastopila proti rasnemu, nacionalnemu in gospodarskemu zatiranju »civiliziranejših« držav v neodvisnih pokrajinah. Indija se odločno poteguje za pomoč slaborazvitim državam, ki naj jo nudijo Združeni narodi po svojih finančnih ustanovah, ter posebej še industrijsko močno razvite in bogate dežele. Ta pomoč naj bo zares pomoč, a ne pritisk na zastale države in njihove vlade ali predstavnike.

To, kar smo sedaj omenili, pa so tudi osnovne poteze politike, ki jo pred vsem svetom in ob vsaki priložnosti zagovarja naša država. Zato bo srečanje predsednika Tita in premiera Nehruja pomenilo nov, velik korak naprej. Oba državnika se ne bosta samo pomenila o tesnejšem in razširjenem medsebojnem sodelovanju, temveč tudi o poteh, kako osvoboditi sedanji svet, posebno Azijo in Evropo, mednarodne napetosti ter okrepiti mlr in pošteno mednarodno sodelovanje.

Naši narodi pristrčno pozdravljajo Indijo in indijsko ljudstvo, jugoslovanskim in indijskim najvišjim predstavnikom pa žele, da bi bili njihovi razgovori čim uspešnejši.

gojev. Namesto poštenega in potrebnega političnega dela so se člani ZK v Sentjanžu izjavljali v raznih osebnostih in podobno.

Osmega decembra je bilo izredno posvetovanje komunistov občine Krmelj. Iz osnovne organizacije ZK v Sentjanžu sta se posvetovanju udeležila samo dva tovariša, sekretar osnovne organizacije Lado Blas pa je poslal občinskemu komiteju pismo poročilo. Potem, ko so na posvetovanju dodobra pregledali dosedanje delo oz. nedelo komunistov v Sentjanžu, je bilo ukrepanje tole: razpusti se osnovna organizacija ZK v Sentjanžu s tem, da imajo vsi njeni člani pravico zaprositi za ponovno sprejem v osnovno organizacijo v Krmelju. S tem v zvezi je bil razpuščen tudi občinski komitej. Izvoljen je bil nov sekretar in člani sekretariata osnovne organizacije ZK Krmelj. Za sekretarja je bil izvoljen Franc Vitman, člani sekretariata pa so Jože Gorenc, Alojz Pirc, Leopold Prijatelj in Stane Jenko.

Naloga osnovne organizacije ZK v Krmelju bo, da se politično in kadrovsko utrdi. Naloga komunistov in organizacije Socialistične zveze bodo v občini Krmelj tem važnejše, ker v občini ni bolehalo samo organizacija ZK,

Razpuščeni sta osnovni organizaciji ZK v Dobovi

Med komunisti, v vrstah SZDL, v zadrugi, v občinskem ljudskem odboru in drugih organizacijah v Dobovi je bila zadnje leto vrsta nepravilnosti, ki bi jih zdrava, borbeno organizacija ZK ne bi smela dopustiti. Tako so n. pr. pred meseci v Dobovi osnovne organizacije ZK tako razbete, da so bili v nekaterih le po 3 do 4 člani (primer 2 Sabličev in še nekoga). Da take tipično »družinske« osnovne organizacije ZK niso bile sposobne uspešno reševati političnih vprašanj, je vsakomur razumljivo. Na opozorilo OK so te stvari popravili in formalno dve osnovni organizaciji ZK, od katerih je imela vsaka približno po 25 članov. Člane pa so v ti dve organizaciji razdelili po načinu, ki nasprotuje teritorialnemu in proizvodnemu načelu.

V osnovnih organizacijah v Dobovi so kot v Sentjanžu prevladali nekomunistični elementi. To kaže že sam socialni sestav v organizacijah. Osnovna organizacija ZK Dobova 1 ima samo 8 delavcev in 17 nameščencev, obrtnikov in kmetov. Osnovna organizacija ZK Dobova št. 2 pa ima celo samo 2 delavca, 3 gospodinj, 1 obrtnika in 17 nameščencev in uslužbencev. Kakšen odnos imajo ti ljudje do napredka, do dela itd., se vidi med drugim tudi že po tem, da je med njimi težko najti človeka, ki ne bi bil kaznovan ali partijsko, disciplinsko ali sodno.

Da nekateri komunisti v Dobovi še niso razčistili sami s seboj vprašanja religije in vračevstva, kaže primer Gustava Merslaviča, predsednika občinskega ljudskega odbora. Letos 6. decembra je priredil na svojem domu miklavževanje s harmoniko. Za občino se ne briga dovolj, nakupuje pa jajca za podjetje »Drava«. V Merslavičevi gostilni

predvsem v Sentjanžu, temveč bodo napredni ljudje v tej občini sploh morali videti, kaj dela občina in druge organizacije. Za lastno dejstvo je, da je občinski ljudski odbor več ali manj v rokah klerikalcev. Na vsaki seji razpravljajo odborniki večidel samo o »visokih davkih«. V občinskem ljudskem odboru je prevladalo tisto, kar je med kmeti najbolj zaostalo. Čeprav imajo na območju občine rudnik in pogoje za razvoj občine, se niso za razvoj občine prav nič brigali.

Značilen za razmere v Sentjanžu je tudi odnos lovske družine do političnih organizacij. Tako n. pr. lovska družina ni hotela sprejeti dveh kandidatov v svoje vrste, dokler nista izstopila iz Zveze komunistov. Za tov. Jenka, logarja, ki je znan med ljudmi kot pošten človek in član Zveze komunistov ter ima vse pogoje za lovca, pa je lovska družina dejala, da »...ga ne sprejme, ker je reven...«. Bala se je odkrito povedati, da ga v vrste lovcov ne mara zato, ker je komunist!

Tudi vse take in podobne pojave mora organizacija ZK in SZDL v Krmelju in Sentjanžu videti in na svojem področju skrbeti za uresničevanje socialističnih načel.

O delu sušilnega obrata zadružnega podjetja „POSAVJE“ v Sevnici

Sevniška okolica je bila že v časih stare avstroogrške monarhije močno proizvodno področje za živino in sadjarstvo. Velike količine suhih gob, borovnic, jabolčnih krljev, predvsem hrusk maslenk s področja Telč, so prodajali v razne države sveta. Vse to pa je s prihodom okupatorja več ali manj zamrlo. Temu je pripomoglo še propadanje sadjarstva po kaparju. Tudi način sušenja in priprave sadja in ostalega blaga za sušenje je bil skrajno primitiven. Ponekod so imela sadjarska društva svoje sušilnice, kmetje pa enostavne prostostoječe sušilnice, ali pa so sadje sušili kar na soncu, na peči ali v peči. Tak način priprave za sušenje ne odgovarja več zahtevam inozemskega trga, ki je iz leta v leto vse zahtevnejši. Vse to je privedlo do tega, da je prodaja sušenih izdelkov, razen gob, več ali manj v poslednjih letih sploh izostala.

Da se stanje izboljša, je bil delavski svet podjetja »Posavje« odločil, da uredi moderno sušilnico s potrebno opremo in stroji. Odločil se je za ureditev moderne sušilnice v dvorani bivšega Slomškovega doma v Sevnici, ki je stala prazna in

to, da ne more biti hkrati komunist!

Sploh pa je bilo v dobovskih organizacijah ZK tako, da je vsak vsakemu očital vse mogoče. Vsak se povedati o drugih tovarših vse slabo. Očitajo si cerkvene poroke, krste, medvojno zadržanje itd. Tipičen primer nebudnosti je tudi sprejem Molana v vrste članov ZK, znano pa je, da je bil Molan sodno kaznovan zaradi gosposarskega kriminala, v zadnjih letih pa ni niti s prstom mignil, da bi kakorkoli politično delal! Članstvo teh organizacij pri slednjem primeru ne opravičuje dejstvo, ki ga je povedal tov. Sablič, češ da mu tovariša Rihtar in Cveto Bevk na OK za Molana nista dala negativnega mnenja. Znani so tudi medsebojni očitki članov ZK v Dobovi, da »niso komunisti zaradi prepričanja, temveč zaradi udobja« itd.

Okrajni komitej je zaradi vseh teh in podobnih pojavov razpustil osnovno organizacijo ZK Dobova 1 in 2.

Tovariši iz občinskega odbora Socialistične zveze so sklenili, da bodo na množičnem sestanku SZDL v Dobovi javno povedali ljudem slabosti in napake, ki so povzročile kolektivno izključitev članov obeh osnovnih organizacij Dobova 1 in 2 iz vrst ZK.

V zvezi s tem izrednimi ukrepi se je Okrajni komitej ZKS Krško 15. decembra 1954 sešel k izredni seji.

Prepričani smo, da bodo v Sentjanžu, predvsem pa tudi v Dobovi, poštini in napredni ljudje prevzeli pobudo v svoje roke in onemogočili nezdramim, nepoštenim elementom, da bi jih še nadalje ovirali v njihovem gospodarskem in kulturnem razvoju.

5 seje Mestnega odbora RK Videm-Krško

Mestni odbor Rdečega križa v Krškem je 12. decembra imel VI. redno sejo, na kateri je obravnaval organizacijska vprašanja ter dosedanje in bodoče delo odbora.

V pregledu dosedanjega dela je odbor ugotovil, da je to delo bilo pozitivno, da pa so bile tudi nekatere pomanjkljivosti. Uspešno je bil zaključen zdravstvenoprosvedni tečaj deklet, rojenih leta 1934 in 1935, pričel pa se je tečaj letnika 1936/37. Organizirani sta bili dve javni zdravstveni predavanji v Krškem in dvakrat predvajani poučni zdravstveni filmi. Vzpostavljena je postaja prve pomoči na Gori, 130 prostovoljnih krvodajalcev je dalo kri transfuzijski ekipi iz Ljubljane. Ob 10. obletnici ustanovitve RK Slovenije je bila prirejana izložba v Krškem in v Tednu RK uspešna javna proslava. Prizadevali ob neurju ter ostalim siro-

mašnim je bila dana pomoč v gotovini ali materialu v skupni vrednosti 305.612 dinarjev. Pomanjkljiva stran dela je bila v tem, da so bile seje odbora bolj redke, da ni bilo vedno zadostne koordinacije dela z drugimi množičnimi organizacijami in da se je nekaterim problemom posvečalo premalo pozornosti.

Ko je obravnaval organizacijska vprašanja, je mestni odbor RK izvolil novega predsednika, ker se dosedaj iz opravičenih razlogov že nekaj časa ni mogel posvečati delu v odboru.

Mestni odbor RK je sklenil med drugim, da povabi članstvo vse tiste, ki niso člani. Mnogo je nalog na vseh področjih dejavnosti RK, te naloge pa je možno uspešno izpolnjevati le ob sodelovanju in razumevanju čim večjega števila članov organizacije.

da je on sam na toplem. Pravi tudi, da mi on osebno ne da pet kub. metrov drv, kar mi kot poročnemu učitelju pripada (morda me ne smatra za poročnega, ker mene in moje-gospa zakona niso blagoslovili gopod). Kako bi sicer razpravljal o mojem »polovičnem« zakonu z najhujšim pripadniki klera in nasprotniki naše družbene stvarnosti? Vseeno mi je sicer, kako on misli o mojem zakonu, dvomim pa, če zna tak človek ljudem, ki prihajajo po nasvete ali pomoč, pravilno razlagati ukrepe naše oblasti.

Tajniku je tudi malo mar, če učiteljice prezebajo v skromnih, nekurjenih podstrešnih sobah in se v takih razmerah težko pripravljajo na pouk. Seje v dveh mesecih film je preskrbel to skromno sobico, v kateri pa ni peči, in tajnik pravi, da je ne potrebuje, ker tako nimata drv. Na vprašanje, zakaj ne dobavi drv, pa spet pravi, da tako nimata peči. In tako se vrtimo v začaranem krogu...

Pa dovolj o drvah; dejstvo je, da drv ni in da bomo prisiljeni prenehati s poukom, dokler se razmere ne uredijo.

Tudi mu ni mar, če mi v nekurjenem stanovanju prezeba tri tedne star otrok; glavno je,

Bralci nam pišejo

Trgovine ne smejo zadrževati bele moke!

Tovariš urednik,
Zelim opozoriti na pojav v naših trgovinah, ki ni v skladu z naporu, da se ublaži kritično stanje v preskrbi z belo moko. Trgovine namreč zaradi tega, ker dobijo majhne količine bele moke, zadržujejo njeno prodajo. Tak ukrep pa nikakor ni pravi, ker se s tem onemogoča reden nakup minimalnih količin za bolnike in za zaprške gospodinjstev, kar povzroča povečanje pritiska potrošnikov na trg in s tem v zvezi povečanje cene. Količine, dodeljene posameznim področjem so tako minimalne, da z njimi ni mogoče kriti potrebe gospodinjstev za pecivo in drugo, ampak zadoščajo komaj za bolnike in zaprške. Zato trgovine ne smejo zadrževati prodajo bele

moke z željo, da bi lahko potregle gospodinjstvom z večjimi količinami. Prav tako se ne sme zadrževati prodaja bele moke zato, da bi potrošniki dobili belo moko ob praznikih.

Škodljivo in nepravilno je tudi pojav v trgovinah mest in industrijskih središč, ki si skušajo na račun bele moke pridobivati nove stranke. Ukrepa, da belo moko prejnajo samo trgovine v mestih in industrijskih krajih, trgovci ne smejo izkoriščati. Bela moka je namenjena samo bolnikom in za zaprške gospodinjstev v mestih in industrijskih krajih in jo potemtakem ne more dobiti vsak, ki pride kupovat v mesto.

Za popotnike je v Krškem slabo preskrbljeno

Dan za dnem stoje in čakajo ob zgodnjih jutranjih urah številni potniki pred okrajno pošto v Krškem. Med njimi so pogosto stari, matere z otroki in dojenčki, ki prezebojo ob slabem vremenu in mrazu ter čakajo na avto-bus za Smarješke Toplice in Novo mesto. Mnogi pridejo z vlakom že ob petih zjutraj in čakajo do šeste ure v Krškem. Trkajo na vrata te in one gostilne, posod pa je zaprto, avto-bus za Novo mesto pa odhaja šele ob 6.20. Premraženi potniki potrebujejo okrepila in zavetja pred mrazom, posebno še oni, ki imajo s seboj majhne otroke. Pogosto z nevoljo in upravičeno kritizirajo slabo gostinstvo v Krškem.

Zato menim, da bi bilo prav in potrebno, da bi bila za take potnike vsak dan ena gostilna v bližini pošte odprta že ob petih zjutraj. Na vsak način pa naj bi imela na razpolago tople čaj ali kavo, ne pa samo žganje. Za

zgodnjim služijo Brežice in Sevnica z gostilni na postaji.
Prav tako iščejo potniki ob svojem čakanju pogostokrat stranišče, vendar ga težko najdejo, ker javnega stranišča sploh ni. Umestno bi bilo, da se namenavano javno stranišče zgradi kje v bližini avto-busne postaje, kjer se pri avto-busih zbira največ ljudi, imajo pa tudi največ opravkov na O.L.O., Zavodu za socialno zavarovanje, na finančah, v banki, katastru itd. P. M.

Naročite in čitajte
„Posavski tednik“

Garnizija JLA Krško ob 22. decembru

Trinajsto obletnice ustanovitve prve regularne enote JLA bo proslavila garnizija naše armade v Krškem s slavnostno akademijo, ki bo v torek, dne 21. decembra, ob 19. uri v dvorani kina v Krškem. Sodelovalo bo kulturno-umetniško društvo Jože Vlahovič iz Zagreba. Po akademiji bo zabava. V sredo, 22. decembra, pa bodo dopoldne v Krškem odprli novi Dom JLA, ki stoji poleg Partizanskega doma. V nedeljo dopoldne bo šahovski turnir šahistov garnizije in mesta Videm-Krško, v sredo dopoldne pa poleg ostalih internih prireditev tudi nogometna tekma na stadionu.

ESPERANTA se hitro naučite z dopisnim tečajem. Prvo lekcijo pošlje proti priložitvi 50 dinarjev Zveza esperantistov Slovenije, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7.

da je on sam na toplem. Pravi tudi, da mi on osebno ne da pet kub. metrov drv, kar mi kot poročnemu učitelju pripada (morda me ne smatra za poročnega, ker mene in moje-gospa zakona niso blagoslovili gopod). Kako bi sicer razpravljal o mojem »polovičnem« zakonu z najhujšim pripadniki klera in nasprotniki naše družbene stvarnosti? Vseeno mi je sicer, kako on misli o mojem zakonu, dvomim pa, če zna tak človek ljudem, ki prihajajo po nasvete ali pomoč, pravilno razlagati ukrepe naše oblasti.

Tajniku je tudi malo mar, če učiteljice prezebajo v skromnih, nekurjenih podstrešnih sobah in se v takih razmerah težko pripravljajo na pouk. Seje v dveh mesecih film je preskrbel to skromno sobico, v kateri pa ni peči, in tajnik pravi, da je ne potrebuje, ker tako nimata drv. Na vprašanje, zakaj ne dobavi drv, pa spet pravi, da tako nimata peči. In tako se vrtimo v začaranem krogu...

Pa dovolj o drvah; dejstvo je, da drv ni in da bomo prisiljeni prenehati s poukom, dokler se razmere ne uredijo.

Tudi mu ni mar, če mi v nekurjenem stanovanju prezeba tri tedne star otrok; glavno je,

M inili sta že dve leti in še nekaj več, odkar je novinar »Slovenskega poročevalca« Boris Ku. har opisal razmere, ki so takrat vladale na Velikem Trnu. Razni ljudje so se med tem časom pojavljali na občini, razmere so se v marsičem spremenile, a spet ne v korist ljudstvu. Izmenjali so se le režiser in glavni igralci, občinstvo pa je spet potisnjeno v stran in je ostalim kaj malo mar, če je zadovoljno s sporedom ali ne.

Odkar je na naši občini prenehala oblast prezvestih častilcev sv. Bakha, smo že mislili, da bomo vendarle enkrat dobili na občino človeka, ki bo znal nepristransko voditi delo v duhu današnje socialistične stvarnosti. A zmotili smo se prav pošteno, in to zmotno spoznavamo vsak dan bolj. Rad bi zato opisal odnose občinskega tajnika do naše šole, ker jih najbolj poznam in ki postajajo vsak dan neznosnejši in ne vplivajo na uspešno opravljanje šolskega dela. O tem nekaj primerov:

Sreda novembra smo še in naša šola še nima niti kubika drv. Zakaj? Zato, ker se tajniku še do danes ni zdelo potrebno, da bi nas z njimi preskrbel. Izjavlja, da je za to še

čas, da bo drva, poleno za polenom že on dodelil, ko bo čas za to. Le kdaj bo ta čas, se sprašujem kot šolski upravitelj, čeprav sem že junija predložil predlog proračuna za tretje tromesečje. Posebno sem se naspil tajnika, da bi med počitnicami občina nabavila tudi drva, da ne bo kasneje prepozno. Mojega mnenja ni upošteval, češ, kaj neki bi ga jaz učil...

In spet se je ponovilo to, da drva, ki so nam namenjena za to zimo, še gotovo stojijo v gozdu. Tudi lani smo dobili moka, težka in neprimerna drva v času, ko je bila zima najhujša. Seveda s takimi drvimi nisimo znali kuriti. Tovariš tajnik pa je zagnal vič in krič, ko smo mu predložili račun za porabljeni vžgalice. V času pa, ko smo vsi, učenci in učitelji, v učilnicah trepetali od mraza, ga seveda ni bilo blizu. Da bi nam pokazal, kako naj kurimo, da bo kaj zaleglo.

Koje je vzrok za tako stanje? Gotovo ni take ovire, ki bi se ne dala odstraniti. Živimo sredi gozdov, iz katerih odpeljejo nešteto kubikov drv. Tudi tajnik jih je že odpeljal dva kamiona. Za šolo in za učitelja na drv ni. Tudi denar bi do sedaj

Maček sv. Duha še vedno ni požrl...

Danes objavljamo z zamudo članek o samovolji bivšega tajnika Občinskega ljudskega odbora Vel. Trn Miška Kruljca. Okrajni ljudski odbor Krško je v novembru končno odredil zamenjavo in je s 1. decembrom že nastopil službo novi tajnik občinskega ljudskega odbora.

Kruljce svojih žandarjskih metod ni uporabljal samo v odnosu do šole, pač pa v odnosu do ljudi sploh. Kolikor nam je znano iz pritožb in informacij, je tudi večkrat prekršil svoje službene in zakonite pravice, zelo slabo in pogosto v škodo ljudi pa je izvrševal svoje dolžnosti. Čeprav tak izrazit birokrat, nebo več v ničemer odločil o delu in življenju ljudi na Vel. Trnu ne kjer koli drugje, članek vendarle objavljamo z željo, da bi koristil odpravljanju samovolje in brezdušnega odnosa, kjer kolj se še pojavlja.

že lahko bil, saj bo že kmalu konec leta. Kako pa je lahko našel denar za to, da si je najel potovorniki avto in se pripeljal iz Krškega doma v izgovorom, da »je šlo za prevoz hišnih tablic?« Kakršne kolj voznik bi lahko mimogrede pripeljal tiste tablice in bi stroški odpadli. To bi bilo varčevanje. Kaže pa, da bi bilo varčevanje. Kaže pa, da tajnik tudi sedaj varčuje — ne vidi oz. neče videti, da otroci, ki prihajajo v šolo vsi premra-

ženj in premočeni, tudi v šoli zmružejo vsi mokri in prezebli. Tudi učiteljice, ki nismo iz železa, ne more biti vseeno, če prezebamo v šoli, potem pa še v stanovanjih. Mraz v šoli, mraz doma, ker se nas gospod tajnik še ni milostno usmili, da bi nam »podaril« to, kar nam pripada.

Tudi mu ni mar, če mi v nekurjenem stanovanju prezeba tri tedne star otrok; glavno je,

NOVICE IN DOPISE iz naših krajev

Posvetovan e o komunah na Senovem

Med najvažnejšimi dogodki v minulem tednu spada nedvomno sektorska konferenca, ki je bila v občinskih prostorih na Senovem in na kateri so se politični aktivni občini Senovo, Podsreda in Brestanica pogovorili o vsebini in pomenu komun. Posvetovanja so se udeležili člani občinskega komiteja ZK in odbora Socialistične zveze, pa tudi vidni predstavniki ostalih organizacij.

O nastajanju komun in njihovi vlogi je govoril predsednik okrajnega odbora Socialistične zveze Franc Kolar, nato pa je bilo živahno razpravljanje o številnih vprašanih organizacijah bodočih komun. V naslednjem je sodeloval tudi predsednik OLO Krško Tone Zupantič.

Na konferenci so omenjali ugodne pogoje za ustanovitev senovske komun, ki bi poleg doslej predvidenih komun v Krškem, Brežicah, Sevnici in event. v Kostanjevici predstavljala močno gospodarsko enoto v tem delu krškega okraja. Končno besedo o tem vprašanju bodo izrekli seveda volivci na zborih volivcev. Biti pa bodo morali dobro seznanjeni z vsemi vprašanji o vlogi in nastanku komun. Ta važna naloga je zdaj pred organizacijami Socialistične zveze in Zveze komunistov, pa tudi pred vsemi ostalimi organizacijami in naprednimi ljudmi.

Senovska mladina se uveljavlja v mnogih društvih in organizacijah. Njeno delo vidimo pri Partizanu, Svobodi, pri gasilcih, strelich in drugje. Mladina

Šentjanž na Dolenjskem

Te dni je bil volilni mladinski sestanek v Šentjanžu, ki se ga je udeležilo več kot 40 mladincev in mladinok. O delu sekretariata mladinske organizacije v preteklem letu je poročal predsednik tov. Rau, o nekaterih mladinskih problemih pa je govorila članica OK LMS Pepca Livk.

Poročili so bile volitve. Za predsednika mladinske organizacije je bil ponovno izvoljen tov. Rau, za sekretarja pa tovarišca Pepca Pugalj. Za delegate za okrajno mladinsko konferenco so bili izvoljeni: Lado Blas, Franc Slakonja, Pepca Pugalj in Pepca Livk.

Na koncu je mladina zadolžila novoizvoljeni sekretariat, da do prihodnjega sestanka pripravi spored za bodoče (zimsko) delo.

Bistrica ob Sotli

Sekretariat mladinske organizacije v Bistrici ob Sotli je te dni polagal pred mladino obracun svojega dela, ki je bilo sicer skromno, a pomeni vendar le korak naprej v smeri s prejšnjimi leti.

V zimskem času je bistriška mladina aktivno delala v vseh društvih. Nastudirala je igro »Voda«, na sestankih pa se je učila o lepem vedenju. Mladina je obiskovala tudi razne tečaje, kot na primer šiviljski gospodinjstvi in kmetijski tečaj. K sodelovanju v okviru bistriškega Partizana je pritegnila tudi mladino iz Orešja. Skupaj z njo se je pridno pripravljala za nastop v Ljubljani. Mladina se je tudi polnoštevilno udeležila velikega zborovanja na Ostrožnem.

pade, da se občino nadlegujemo...

Težave nam dela tajnik celo pri nabavljanju stvari, brez katerih je delo nemogoče. Skaf ima vsaka hiša; sola pa naj ga ne bi imela, čeprav naj bi bila vzor vsem ostalim v čistoči! Boriti smo se morali za nakup vedra za vodo, ki jo moramo početi nositi od daleč. Enaka pesem je z metlami, ribaricami, s prašnim oljem in podobnimi malenkostmi, ki pa jih vsaka žola vendarle vedno mora uporabljati. Tudi pisalnega stroja na občini ni mogoče dobiti, čeprav bi ga potrebovali za delo v kulturnem društvu, za uredništvo in igrice itd.

Za tajnika smo učitelj le »ta mladi«, ki ni ne vedo Mi-mogode povedano, smo vsi prav poroznji na to, da smo mladi, ko se danes tudi mnogi mladi povsod učestvovali. Mislimo da jemlje tajnik učiteljski ugled, ko to pred ljudmi naziva s »punčko«. Ni primerno, da se na nas surovo zadira, da pride učiteljica, ki gre na občino z dobro vero, da bo tam dobila nasvete in pomoč obiskovalec na občini.

Ob vsem tem in podobnem ravnanju našega tajnika ni čudno, da se ga ljudje, ki so važno dostojnega ravnanja izogibajo, on pa se pri tem trka

dinska organizacija na Senovem pa doslej ni imela potrebnega pregleda nad tem udeleževanjem. Zal je tudi samo organizacijsko delo šepalo, niso imeli pregleda nad članstvom, o sestankih in poč. — Na pobudo občinskega komiteja ZK se je pretekli teden sestel širši aktiv mladih komunistov, da bi se pogovorili o vsestranski pozitivni dela mladine v tem rudarskem kraju.

Pripravili bodo volitve v osnovnih mladinskih organizacijah. Mladino pričakujejo razne sekcije Svobode, Partizana itd. Skrb za vzgojo, za poslušanje poučnih predavanj, borba proti alkoholizmu in podobno — vse to so naloge mladine in njene organizacije.

Dela na novem občinskem domu gredo h kraju. Kolikor ne bo zastoja pri dobavi materiala, ki je še potreben za ureditev veže in stopnišč, bodo dom odprli verjetno še letos. Več o tem bomo še poročali.

S Studenca nam poročajo

Kulturnoprosvetna dejavnost se kaže na Studencu zlasti v delu dramske skupine KUD »Matija Gubec«. Z igrano »Revolucija Andrejček«, ki so jo pred kratkim naštudiral, so gostovali že na Raki, Šli pa bodo z njo še v Boštanj. V letošnji sezoni bodo igrali še več iger. Zal pa je oder le zaslon urejen, nima ne zavese in ne kulise. Društvo bi potrebovalo denarno podporo za ureditev odra.

Kmetijsko-gospodarsko šolo imamo trikrat na teden po štiri ure. Radi bi zimske mesece čimbolj izkoristili. Dosedanja učni uspeh v tej šoli je dober, ne moremo pa biti zadovoljni z obiskom. Nekateri učenci pravijo, da že »dovolj znajo«. Posnemanje takih pametnjakovi-

Iz Brežic

Za novoletno jelko. Društvo prijateljev mladine in brežiške šole se pripravljajo na prireditev novoletne jelke. Na osnovni šoli bodo obdarili nad 800 otrok, gimnazija pa se pripravljala na obdaritev svojih pionirjev. LO mestne občine je prispeval v te namene in za mlečno kuhinjo 100.000 dinarjev. Na sestanku predstavnikov podjetij in organizacij so razpravljali o pomoči podjetij za prireditve. Podjetja so z velikim razumevanjem obljubila svojo pomoč, vendar je treba pre-razčistiti sistem obremenitve skladov. Da bi bila novoletna jelka čimbolj, imajo v načrtu organiziranje novoletnega sejma, ki naj bi razveselil naše mladinčiče.

Popravilo vodovodnega stolpa. V okviru investicijskih del pri mestnem vodovodu obnovljajo zgradbo vodovodnega stolpa v Brežicah. Popravili so streho, vseh zunanjih in notranjih omet in pleskanje lesenih delov tako da bo obnovljen slikoviti stolp v okras mestu in okolici. Obnovljena dela so bila zelo nujna in potrebna; z njimi so preprečili propadanje zaradbe

na prsi, češ, glejte, kako se me bojijo! Kako naj bi sicer pred 90-letno ženo, ki ga je nekaj vprašala, vrgel »Ur liste«, ki ga stara ženica v svojem življenju gotovo še nikoli ni videla, in ji pri tem zabrusil: »Tu imate, preštudirajte, potem bomo pa govorili!«

Čemu je treba groziti mlademu odborniku, ki se ne pokorava slepo njegovi volji, da bo z njim že fizično obračunal? To bi mu morda res ne bilo težko, toda že samo dejstvo, da se tajnik takih groženj poslužuje, je kaj klavirno spričevalo njegove »priljubljenosti« med ljudmi.

Skušal sem osvetliti le vprašanje odnosa šole in občine, ki je slab in ne koristi našemu delu. Želim, da bi te vrstice pomagale k izboljšanju stanja. Hkrati pa naj bodo tudi obtožba vseh tistih, ki so vedeli za tako stanje pri nas in na katere smo se že obračali po pomoč v tej zadevi, pa niso ničesar ukrenili, da bi se stanje popravilo, čeprav bi bili po svojem položaju dolžni to storiti. Če se je doslej kaj ukrepalo, se je samo z obljubami, pri katerih je tudi ostalo, kar pa naj se tokrat ne ponovi.

Vlado Šuster

Prpriave za novoletno jelko na Vidmu

V petek 10. decembra, zvečer se je sestel novoizvoljeni odbor Društva prijateljev mladine na Vidmu, da bi razpravljali o pripravah za novoletno jelko.

Člani odbora, ki so bili na prejšnji seji zadolženi za zbiranje prispevkov, so poročali o delu. Zbrali so sicer skromna sredstva, ki pa bodo zadostala za obdaritev otrok. Člani odbora so sklenili, da bo Društvo prijateljev mladine obdarilo predšolske in šolske otroke in jim pripravilo pogostitev. Prav tako bo uredilo pravilnične kotičke v razredih osnovne šole, ki bodo ob Novem letu odprti ves dan. Učiteljsko osnovne šole na Vidmu pa pripravljala lepo igro, ki bo razveselila malčke, šolarje in starše.

Člani odbora so se tudi pogovorili o pomoči Društva prijateljev mladine pionirskim krožkom na videmski osnovni šoli. Tovarišica Mekina se je ponudila, da bo sodelovala v pravdu tudi žene, ki bodo rade učile pionirke krpanja, šivanja in venzenja.

čev, katerim so sledili še nekateri mladinci, pač ni koristno.

Za novoletno jelko pripravljamo lep kulturni spored, žal pa bo letos z obdaritvami težko. Težko je s priditvami za nakup primernih daril. Po vseh teh prispevkih ne moremo pobirati, ker so nam starši precej darovali za proslavo ob 75-letnici šole. Samo kmetijska združenja nam bo podarila kakšnih 4000 ali 5000 din, to pa je za 250 otrok premalo. Mnoga društva v okraju dobijo od podjetij precej večje zneske, zato prosimo za pomoč okrajni odbor DPM.

Komisija za razpis mesta direktorja trgovskega podjetja »TOBAK« v Videm-Krško

RAZPISUJE

po 89. in 90. členu Uredbe o ustanavljanju podjetij in obrtov (Uradni list FLRJ šte. 51/53)

MESTO DIREKTORJA

trgovskega podjetja »TOBAK« v Videm-Krškem.

Pogoj: srednja strokovna izobrazba in 5 let komercialne prakse. — Prošnje je pravilno kolkovane poslati na naslov: Tajništvo za gospodarstvo OLO Krško, najkasneje do 25. decembra 1954.

Iz Brestanice

Tudi Praslado dobil elektriko — tako so sklenili Prasladočani, ki želijo, da bi tudi v njihovi vasi luč čimprej zagorela. Napeljavajo jim pripravljala DES, pa tudi vaščani sami pridno pomagajo. Če ne bo vreme mu-pomagalo, bodo žarnice prvokrat zagorele prav za Novo leto. Prav gotovo bomo takrat obiskali ta lep in znani partizanski kraj.

Kraj je trg tolikokrat brez luči? — se upravičeno pritožujejo in sprašujejo tržani, ker so mnogo večerov brez elektrike. Ker ugaša luč le v nekaterih hišah, navadno na eni in isti smeri, mora biti krivec tu nekje. Stvar naj bi merodajni ljudje razčistili.

Potok Brestanico bodo regulirali od Gasilskega doma do elektrarniške vodne trpalke. Komisija je sklenila, da bodo odkupili in porušili dve hiši, s čimer bodo razširili tudi cesto in zavravnali nevarne ovinke. Gornji del trga bo tako mnogo pridobil tudi na zunanjem videzu.

Mladina iz Podbočja piše

Morda bo kdo dejal, da mladina v Podbočju nima volje do dela. Res je v naših vrstah nekaj posameznikov, ki niso podobni mnogim požrtvovalnim mladincem in mladinkam, ki se ne ustrašijo nobenega dela. Nekaj jih je, ki jim je skupno delo deveta briga. To pa zares velja le za posamezne izjeme. Mladina pa se zaveda, da živi v socialistični državi, da je njeno delo tudi posvečeno hitrejšemu napredku naše družbe.

14. decembra smo se zbrali mladinci in mladinke iz Podbočja in Broda. Izvolili smo novo vodstvo mladinske organizacije, ki je takoj sestavilo tudi načrt za bodoče delo. Zimske mesece bomo dobro izkoristili. Sodelovali bomo v KUD, brali bomo knjige, ki nam jih nudi bogata Ljudska knjižnica. Preštudirali bomo tudi življenjepis tovariša Tita. Skušali bomo pritegniti v naše vrste kar največ mladine, ki še ni organizirana. Sli bomo po poti, ki nam jo je začrtal SKOJ!

Trinajst let Jugoslovanske ljudske armade

(Nadaljevanje s 1 strani)

branila domovine. Z enoletnimi pripravami predvojaške vzgoje se v vaseh in mestih, tovarnah in šolah pripravljala na milijone mladincev za častno dolžnost — borca Titove armade, branilca domovine.

Za moč vsake armade in s tem za obrambne sile države je poleg moralno-političnih faktorjev in sposobnosti borcev in poveljstva brez dvoma najvažnejše in najodločnejše tudi vprašanje tehnike. Usodno bi lahko bilo za nas, če ne bi naše armade oskrbeli s sodobno in moderno tehniko. Naši narodi, ZKJ in vrhovni poveljniki oboroženih sil FLRJ so prav temu vprašanju posvetili vso potrebno skrb. Dobro smo se zavedali, kaj pomeni vojna industrija za malo, socialistično državo in za njeno narodno neodvisnost. V kratkih štirih letih je bilo zgrajenih (ali pa so še v gradnji) 834 novih vojnoin-dustrijskih podjetij. V primerjavi z letom 1947 se je proizvodnja v njih dvignila za sedem in polkrat. Danes naša vojna industrija že množično proizvaja lahke pomorske objekte, lahke in srednje oborožitev, puške, avtomatično orožje, reaktivno orožje in strelivo za vse te vrste orožja, šolska in borbeno lovška letala, motorje na navadni in reaktivni pogon itd. V pripravi je proizvodnja večjih bojnih plovilnih objektov in nekaj vrst težkega orožja. Naša vojna industrija je postala pomembna pomoč v razvoju JLA. To pa smo lahko dosegli samo z visoko zavestjo delovnih ljudi in tehničnih kadrov, ki so z neizmernim patriotizmom izpolnjevali dolžnosti do socialistične domovine.

Poleg vseh ogromnih nalog, ki so bile pred ljudsko armado neposredno po osvoboditvi, je JLA korakala z ramo ob rami z delovnimi ljudmi pri graditvi socializma. Zavedala se je, da revolucionarne pridobitve ne

pomenijo nič brez nadaljevanja bitke do končne zmage — do socialistične graditve. Od leta 1948 dalje so pripadniki naše JLA prispevali na raznih gradbiščih po vseh krajih države nad 5.600.000 delovnih dni. Našemu gospodarstvu je JLA izučila in dala 278.000 novih mehanikov, sofaerjev, traktoristov, električarjev, zidarjev, telegrafistov in drugih strokovnjakov. Delovne akcije JLA so povezane z najbolj znanimi imeni naše graditve: s progo Banja Luka — Doboj, Samac — Sarajevo, Sabac — Koveljača — Zvornik, z avtostrado »Bratstva in edinstva« itd.

Jugoslovanska ljudska armada ni samo oborožena sila naše socialistične domovine, temveč tudi politična in družbena moč naše države, politična armada, ki se zaveda svojih ciljev. To je armada aktivnih in zavednih državljanov, graditeljev — borcev in voditeljev.

Tako se je JLA v svojem trinajstletnem obstoju razvila v moderno, borbeno sposobno ar-

mado, zanesljivo jamstvo narodne svobode naših narodov. To je pokazala med drugim tudi na lanskih jesenskih manevrih in letos prvega maja. Na poti njenega razvoja je niso mogli zaustaviti ne okupatorji in njihovi kvinslingi, ne gospodarske blokade, obmejna izživljanja, grožnje in oboroževanje naših vzhodnih sosedov. Nasprotno — iz dneva v dan se je kreplila in bedela na svojem mestu in splošni fronti miru. Nikdar naša armada ne bo nikogar napadla, nikoli pa tudi ne bo orožje kakršnihkoli osvaja-jalnih ciljev. Doslavno in neustrašno bo branila svobodo in neodvisnost, neuničljive pridobitve naše revolucije in pravico naših narodov za svobodno, socialističen razvoj.

Po besedah tovariša Tita na VI. kongresu naše Partije je Jugoslovanska ljudska armada pripravljena in sposobna da brani domovino pred vsakim sovražnikom, ki bi hotel poseči po naši neodvisnosti in svobodi, po pridobitvah naše revolucije.

Odhod in srečanje z novimi tovariši...

Odhajam od doma in se poslavljam od rodnega kraja in vsega, kar me je doslej vezalo na to sredino. Mislim pa že ne prestanto na novo okolje, ki me čaka v vrstah naše armade — na mojo enoto in delo v njej. Vse me zelo zanima — kako bo, kje bom, kakšni bodo tovariši? Bom mogoč izpolniti naloge, ki jih bo zadal terjala od mene domovina? Vedel sem že prej, da ni majhna čast, biti Titov borec in pripadnik njegove armade. Zato sem o vsem tem toliko resneje razmišljal...

Medtem pa je prišlo slovo. Že na poti smo se srečali z novimi tovariši iz vseh krajev domovine, ki so prav tako pustili domačo vas ali mesto in šli k vojakom. Iste misli nas spremljajo. Težko je bilo začeti prve razgovore, no — končno pa smo vendarle sredi njih. Kakor kača hiti železnica po dolinah in ravninah in nas vodi cilju nasproti. Dolg žvižg lokomotive pa nam naznanja, da smo bližju izhodne postaje. Vsi hitimo, da bi čimprej videli novo mesto — naš novi kraj in prebivališče, dokler bomo v JLA.

Ko sem se poslavljati od staršev, pa vendarle nisem mislil, da bo ob srečanju z novimi tovariši

tako lepo. Sel sem od doma in mislil, da se zame ne bo nihče več brigal. Toda — kako narobe je bilo zares! Na postaji so nas čakali vojaški starešine kakor roditelji. V njihovih očeh smo brali veselje in skrb za nas. Obsuli so nas z vprašanji, kakor obsuje mati otroka, ko se vrne po daljši odsotnosti spet domov. Nihče nas ni strašil in nam grozil, kakor nekoč našim bratom v stari, kraljevski jugoslovanski vojski.

Izstopilj smo in se začeli spoznavat — iz vseh krajev naše domovine. Pred nami so iste naloge. Prva in glavna naloga pa je: čimprej in čimbolje se seznaniti z vojno tehniko in veščinami. S pomočjo starešin smo se lotili dela z veseljem in pogumom. Prej neznanji ljudje — smo v kratkem času postali iskreni prijatelji. Radost in težke ure, ki jih daje naporno življenje borca, delimo kakor bratje. Vsakdo izmed starešin pa je srečen, ko vidi spoznanje in tovariško ljubezen in prijateljstvo v svojih vrstah.

Očetovska skrb naših starešin se ne razlikuje mnogo od tiste, ki smo jo čutili doma. Zato se s početom in veseljem lotimo vsake naloge. Čas, ki ga bomo preživeli kot borci JLA, bo naša najboljša šola. Zato tudi že danes vem: slovo od armade mi bo težje, kot mi je bilo slovo od doma.

Desetar R. Starović

Začasne doklade k pokojninam

Kakor je poročalo dnevno časopisje, pripravljajo Zvezni Izvršni svet posebno uredbo o začasnih dokladah upokojencev, po kateri bodo prejemali uživalci najnižjih pokojnin in zakonitih pokojnin v manjših zneskih časasne doklade, ki bodo odvisne od premoženjskega stanja in dolgotrajne upokoženčevega delovnega staža oz. od števila družinskih članov.

Z veseljem smo pričakali ta dan...

Prvi meseci življenja v vrstah JLA so za nami. Med dnevi, ki smo jih doslej preživi v enotah naše oborožene sile, nam bo vsem mladim vojakom trajno ostal v spominu dan, ko smo prvič v življenju prisegli, da bomo budno varovali pridobitve NOB in našo ljudsko oblast. Težko smo pričakali dan, ko smo prisegli narodu in domovini, ne pa vladarju — kralju ali cesarju, kakor nekoč.

Vedrih lic in s pesnjico smo se pripravili na to pomembno svečanost. Na zbornem mestu smo zapeli več lepih slovenskih pesmi, ki donijo skoraj vsak večer nad našim naseljem. Na zbornem mestu nas je bilo zbranih precej

vojakov, točno ob napovedanem času pa je prišel namestnik komandanta naše vojne oblasti in nam čestil k prisegi, s katero smo obljubili našim narodom in domovini, da bomo čuvali vse pridobitve narodnosvobodilne vojne, bratstvo in enotnost naših narodov in da bomo vedno branili našo neodvisnost. Po končanem govoru smo prisegli, nato pa korakali v mimohodu pred časno tribuno. Strumno so odmevali krepki koraki in se mešali z zvoki koračnic. Po slavnosti se je začelo ljudsko rajanje, ki ga je popoldne prekinila nogometna tekma, s katero je bil zaključen naš slavnostni dan.

Ljubo Zagor VP 7498/4 Sarajevo

Dve različni besedi o našem časniku

V zadrutni trgovini v Vel. Podlogu sem slišal dvoje različnih mnenj o našem domačem časniku. Neke dekle je zabavljalo nad njim, češ da samo »obira« in »opravlja« ljudi. Tak časopis — se po njenem mnenju — ne izplača brati. Mislim sem se ji postaviti po robu, pa me je prehitela neka ženica, ki se tudi ni strinjala z dekletovo neobjektivno kritiko. Dejala je, da ji »Posavski tednik« zelo ugaja in ga tudi redno bere. Sicer ni naročena na njega, da pa ga kupuje v trgovini. Pri časniku se ji zlasti dopade to, da je v njem vsega po malem.

Tudi sam sem vrašal dekle, če redno čita časopis. Odkimala je, da ne. Sodbo o listu si je ustvarila po očetu, ki prav gotovo ne mara našega priljubljenega lista zaradi njegove napredne besede. Zato dekletu ni zameriti Govorila je o listu to, kar je slišala doma. Ko pa sem jo poučil o resnici, ji je bilo zelo nerodno.

Ženica, ki se na neobjektivno sodbo o »Posavskem tedniku« ni ozirala, je postala njegova naročnica. Teh pa je iz dneva v dan več, kajti Spodnjeposavčani spoznavajo, kako koristen in poučen je lokalni list, ki jih v domači besedi seznanja z novicami jih uči in zabava.

»KOTEKS«

odkupi po svojih odkupnih postajah in zbiralnicah ter kmetijskih zadrugah

svinjske kože

In plača NEPOŠKODOVANE KOŽE domače pasme

po 200 din za kg

Kmetovalci, klavnice!

oderite vse prašiče in oddajte kože

»KOTEKSU« OZ. KMETIJSKIM ZADRUGAM

ki vam plačalo najvišjo ceno!

V vsako hišo Posavski tednik!

Prošnja uredništva in uprave našega lista, da bi prijatelji domačega časnika sodelovali pri njegovem razširjenju, je naletela zlasti na naših osnovnih šolah na zelo lep sprejem. V zadnjem tednu so nam naslednji tovariši poslali naslove 96 novih naročnikov:

Mihaela Drčar, uprav. osnovne šole v Krmelju, je pridobila Posavskemu tedniku naslednje nove naročnike: Drago Giovanetti, Franc Podpadeč, Jože Metelko, Alojz Metelko, Franc Logar, Ivan Papež, Jože Gorenjc, Filip Flajs, Franc Jankovič, Franc Glušič in Lado Močnik.

Marjan Prosen, šolski upravitelj iz Skopice, p. Krška vas je poslal seznam naslednjih novih naročnikov: Franc Starčič, Alojz Stanko, Gregor Pirč, Miha Starč, Ana Teršelič, Franc Pisanski, Marija Vidmar in Marje Prosen.

Kristina Radeč, šolska uprav. osnovne šole na Senovem, je v imenu upraviteljstva šole poslala naslednje nove naročnike s Senovega, Brezja, Sedma in Rešanja:

Stefan Sostar, Pavel Koprivc, Pavla Požun, Matevž Božič, Vera Krmelj, Tončka Bajt, Alojzija Koretič, Marko Sajovec, Jože Bohorč in Anton Zitnik.

Franc Zorko, učitelj s Sv. Antona, p. Blanca, pa nam je poslal seznam 8 novih naročnikov, to so: Jože Pavlič, Jelka Dovjak, Marija Cokan, Slavka Glas, Ema Fabjančič, Vinko Zvegljč, Janez Zemljak in Stanko Požun.

Osnovna šola Brestanica nam je po tov. Franji Malešič poslala naslove naslednjih 7 novih naročnikov: Avgust Resnik, Jože Omerzu, Jakob Jankovič, Marija Lekše, Pavla Budna, Marija Gracer in 1 izvod za osnovno šolo v Brestanici.

Kar 21 novih naročnikov pa nam je poslal Miroslav Mulaj, šolski upravitelj iz Stare vasi — Bizeljsko, ki je hkrati poslal tudi naročnino 2200 din naslednjih novih naročnikov iz Stare vasi, Dramlja, Zupelevec in Gregovcev:

Marta Mihelin, Krista Trampuš, Alojz Lipč, Ivan Kroščel, Tončka Požar, Erika Medvedec, Frida Berkovič, Andrej Zmavc, Milan Gabron, Fric Balon, Ivan Balon, Štefka Kajš, Emlisa Brkič, Cilka Balon, Franci Zmavc, Ferdo Zajc, Ivan Kajš, Ivan Travnikar, Boža Kmetič, Anka Gutič in Mira Kmetič.

Alojz Smrdelj, šolski upravitelj iz Pečic, p. Podšreda, je pridobil v zadnjem tednu 5 novih naročnikov, to so:

Stanko Planinc, Milka Medvedšek, Antonija Kocjan, Alojz Germšek in Karel Debelak.

Zdenka Oberski, upraviteljica osnovne šole Gradec, pošta Podbočje, nam je poslala naslove 8 novih naročnikov; od dnes dalje bodo dobivali list naslednji novi naročniki pod Gorjanci:

Rozalija Koretič, Franc Kodrič, Franc Kodrič, Jože Kodrič, Franc Kodrič iz Gradca 6, Janez Juratovec, Martin Sintič in Jože Kodrič iz Brezovice št. 9.

Vlado Šuster, šolski upravitelj z Velikega Trna, nam je 15. dec. ponovno poslal naslove 6 novih naročnikov, to so:

Franc Bizjak, Justina Janc, Alojz Lekše, Janez Hrastelj, Anton Mlakar in Antonija Hribšek.

Peter Jankovič, šolski upravitelj pri Sv. Primožu, pošta Študenec pri Sevnici, pa je poslal seznam 12 novih naročnikov, ki bodo Posavski tednik prejeli od 1. januarja 1955 dalje, to so:

Matija Resnik, Marija Rak, Jožefa Androjna, Jože Mikolič, Anton Krnc, Franc Liseč, Jože Novšak, Marija Kozinc, Marija Kovač, Alojz Udovč, Alojz Marušič in Alojz Zarn.

Vsem prijateljem Posavskega tednika se za vzgledno sodelovanje javno zahvaljujemo in želimo, da bi se jim pridružili še prosvetni delavci ostalih šol v našem okraju! Za Novo leto bomo ponovno razposlali vsem osnovnim šolam in nižjim gimnazijam v okraju večje število izvodov POSAVSKEGA TEDNIKA s prošnjo, da jih brezplačno razdelijo tistim družinam, kjer nimajo našega ali pa sploh nobenega časnika pri hiši. Ponovno prosimo vse tovariša posevne delavce, da sodelujejo pri razširjanju socialističnega tiska in da pomagajo uresničiti geslo:

**»POSAVSKI TEDNIK« V VSAKO HIŠO
SPODNJEGA POSAVJA!**
UREDNIŠTVO IN UPRAVA

Dobrna (Trbovlje) — Partizan (Brezice) 0:0

V nedeljo je bila v Trbovljah odigrana zaostala prvenstvena tekma, ki se je končala neodločeno. Po težkem, blatnem terenu so se igralci komaj premikali. Brežičani so imeli sicer več priložnosti za dosego gola, vendar je žoga, ali vedno obšla v blatu ali pa je postala plien v rokah dobrega vratarja Dobrne. Sodnik Hajsinger iz Celja je sodil zelo dobro.

S to tekmo so Brežičani edino neporaženo moštvo v Celjski podzvezi in jim čestitamo k zasluženemu prvemu mestu! C.S.

O gostinskih storitvah zven poslovnih prostorov

Znano je, da so se gostilne, razna društva in organizacije že od nekdaj posluževale javnih prireditelj, veselje, shodov in sejmov za opravljanje gostinskih storitev, pri čemer gre na eni strani predvsem za dosego večjega finančnega efekta na drugi strani pa za nudenje jedil in pijač udeležencem takih prireditelj in shodov.

Ljudska oblast posveča temu vprašanju veliko skrb. Gostinska dejavnost je namreč dejavnost teke vrste, ki ima opravka z jedili in pijačami, to je z ljudsko prehrano, od katere v mnogo čem zavisi ljudsko zdravje. Ravno zaradi tega organi oblasti posvečajo vsestransko skrb gostinstvu, še posebej pa opravljanju gostinskih storitev izven poslovnih prostorov, kjer obstaja manj možnosti za izpolnjevanje vseh predpisanih pogojev za tako dejavnost.

Opravljanje gostinskih storitev izven poslovnih prostorov je urejeno s posebnim odlokom OLO Krško, ki točno določa, pod kakšnimi pogoji je dovoljeno posameznim prosilcem opravljati dejavnost te vrste. Za opravljanje gostinskih storitev izven poslovnih prostorov je predpisano dovoljenje, ki ga izda OLO Krško po predhodnem sanitarno-inšpekcijskem pregledu na mestu samem. V odloku je med drugim rečeno, da se dovoljenje ne more izdati, če prosilec ne nudi dovolj poročstva za kulturno potrebo, če niso izpolnjeni predpisani sanitarno-higienski pogoji za opravljanje takih storitev, če ni na razpolago dovolj miz, sedežev in če niso urejena primerna stranišča itd. Predlošice torej imamo, skrb nas vseh pa mora biti, da bomo skrbeli, da bo ljudsko zdravje tudi tu doseglo svojo razičito.

iz brežiške sodne dvorane

Ivan Merslavič, kmet iz Brežic, je v času od leta 1952 do septembra 1954 nakupil od raznih proizvajalcev večje količine vina in ga potem na svojem domu prodajal poleg svojega vina — po višjih cenah. Pred sodiščem se je zagovarjal, da je vino res nakupoval, prodal pa je od tega le manjšo količino, ker je v glavnem vino nabavljaj za svojega svaka kot nekak posrednik in ni pri tem ničesar zaslužil. Kolikor pa je vina prodal, je to napravil zato, ker ni imel dovolj sredstev, da bi v redu izpolnjeval davčne obveznosti.

Sodišče zagovoru Ivana Merslaviča ni v celoti verjelo in ga je spoznalo za krivega kaznivskega dejanja nedovoljene trgovine ter ga obdoločilo na 20 dni zapore in 15.000 din denarne kazni, plačilo stroškov kazenskega postopanja in 500 din povprečnine.

Kozenske sodbe v Sevnici

SUROVEŽ NA CESTI

Ignac Jurglič, 28-letni poljedelec iz Pušave pri Mokronogu, je nekega večera na cesti med Tržiščem in Trato udaril z bičevnikom po glavi trgovskega pomočnika in 60-odstotnega očesnega invalida Ivana Meserka iz Pušave ter mu presekal kožo sredi lobanje. Gre za neko staro jezo Jurgliča, ki je bil svoječaso tajnik KLO prot. Meserku, ki se je pritoževal zaradi nepravilnega izdajanja živilskih nakaznic. Tudi je Jurglič po iz-

povedi neke priče znan pretepač. Druga priča pa ga je označila kot človeka, ki se ga je najboljše ogniti. Obsojen je bil na poldrug mesec zapore. Tudi pritožba na okrožno sodišče v Novem mestu mu ni pomagala.

KOLO JE UKRADEL

Franc Lendero, 30-letni samski železniški delavec z Jesenic na Gorenjskem, je vzel izpred krajevnega gostilne v St. Janžu moško kolo, vredno 15.000 din, ter si ga prilastil. Spčetka je obdolženec sploh tajil dejanje, nato se je zagovarjal, da si je hotel kolo le izposoditi, končno pa se je branil tako, da se je hotel samo pošaliti z lastnikom kolesa Jožefom Povhom iz Hinj. Spričo takega nestalnega zagovora mu ni verjelo ne prvo ne pritožbeno sodišče. Zato je bil Lendero obsojen na štiri mesece zapore.

ČUVAJTE PROMETNE ZNAKE!

Stanko Novšak, 19-letni mizarjski pomočnik iz Konjskega, je pri sevniskem mostu na cesti Radeče—Krško odtrgal prometni znak »Sevnica 1 km« ter ga zalucal v Savo Čeprav je cestar našel zadevno ploščo in jo nametil nazaj, kamor spada, je bil Novšak obsojen na tisoč dinarjev kazni, ker je storil kaznivo dejanje poškodovanja tujih stvari.

»JUNAK« NOŽA

Franc Kunej, 26-letni poljedelec iz Podšreda, je o priložnosti pretepanja Stefana Simončiča dvignil nad njim odprt nož znan pod imenom šilec, nato pa je z letvo razbil steklo in cvetlični lonček na oknu Edvarda Simončiča ter nad slednjim kričal z raznimi žaljkami. Ker je segel po sredstvu, s katerim

se lahko telo hudo poškoduje, in ker je poškodoval tujo lastnino ter drugega obrekoval, je bil obsojen na en mesec in sedem dni zapore.

PAS NAJ BO SAMO ZA HLAČE!

Jože Božičnik, 23-letni samski rudar iz Koprivnice, je s pasom pretepel svojo sestro Ivanka tako nočno, da je bila otekla in marogasta po obrazu, nadležnih, hrbtu, levem stegnu in zadnji plati. Zaradi lahke telesne poškodbe je bil obsojen na 20 dni zapore pogojno za eno leto. Z odškodninskimi zahtevkom je bila oškodovanka napotena na civilno pravdo.

Za dobro voljo

SODOBNO

»Marjan, povej mi no kaj lepega!«
— Ugašaj mi, Majda!
»Oh, samo to?«
— Potrpi vendar, sčasoma bo tudi ljubezen prišla!

OB PRAVEM ČASU

»Prav, poročila te bom. Toda sedaj takoj vstani, kajti to obleko boš moral še dolgo nositi!«

Objave in oglasi

RAZPIS Kmetijska zadruga Podšreda ; razpisuje mesto POSLOVODJE

za trgovski odsek, prodajalna št. 1. — Reflektanti z neoporečno preteklostjo, lahko tudi mlajše moči, ki so do sedaj opravljale mesto pomočnika, naj pošljejo ponudbo z navedbo dosedanjih zaposlitev na upravo Kmetijske zadruge Podšreda — Nastop službe 1. januarja 1955.

OBJAVA

Kmetijska zadruga v Dobovi prodaja gospodarskim in družbenim organizacijam naslednje kmetijske in ostale stroje po ugodni ceni:

kovaški elektromotor, mlatnilno, trier, prebiralnik za krompir, ročno slamoreznilo, motorno sadno škroplilnico in kovaški primož.

Interesenti naj sporočijo svoje želje pisмено ali ustno — predmete pa si lahko ogledajo do 25. decembra 1954. Po tem roku bodo stroji razprodani po Uredbi (Uradni list FLRJ 51/54).

Uprava Kmetijske zadruge
Dobova

OBJAVA

Gozdno gospodarstvo Brežice obvešča vsa Društva prijateljev mladine in pionirske organizacije, da naj ne vlagajo prošnje za novoletno jelko na naše podjetje, ker smo dodelili okrajnemu odboru Društva prijateljev mladine razpoložljiva finančna sredstva za obdaritev otrok.

Gozdno gospodarstvo Brežice

OBJAVA

Tajništvo za gospodarstvo OLO obvešča vse dosedanje projektivne gradbenih načrtov in vse zasebne in društvene investitorje, da se od 1. januarja 1955 dalje ne bodo več sprejemali gradbeni načrti, ki ne bodo potrjeni od Projektivnega biroja po uredbi o gradbenem projektiranju (Ur. 1. FLRJ št. 6/54).

Iz pisarne tajništva
za gospodarstvo
OLO Krško

KINO BREZICE predvaja od 17. do 19. decembra angleško filmsko komedijo »Smeš v raju« — FN 43; — od 21. do 23. decembra francoski kriminalni film »Umor« s predfilmom. — V sredi predstava ob 17. in 19. uri.

KINO KRŠKO predvaja od 18. do 19. decembra argentinski film »Motne vode«; — od 22. do 23. decembra švedski film »Dobri vojak Bums«.

KINO SEVNICA predvaja 18. in 19. decembra italijanski film »Nočni taksisti«.

KINO KOSTANJEVICA predvaja 18. in 19. decembra angleško psihološko dramo »Williamsova karabinka«.

SEJMI

19. decembra v Brežicah, 21. decembra v Brestanici. Vsako sredo je svinjski sejem v Krškem, vsako soboto pa v Brežicah.

KRONIKA NESREČ

Nečemer Jože, 43-letni posestnik iz Grče vasi, si je 12. 12. 1954 zlomil desno nogo.
Lakner Franc, 53-letni delavec LOMO Krško, je 10. 12. 1954 padel z voza in si zlomil desno nogo.
Zmavc Jože, 14-letni posestnikov sin iz Bojsnega, je bil 5. 12. 1954 na lovu po nesreči obstrljen.

iz brežiške porodnišnice

V porodnišnici naše bolnice so od 5. 12. do 13. 12. 1954 rodile: Pečnik Angela iz Brezovice —

deklico, Kranjc Ana iz Velikega Dola — deklico, Cingulin Jožefa iz Ledine — dečka, Mavsar Marija iz Zdol — dečka, Goršek Božena iz Brežic — dečka, Hočvar Terezija iz Rovišča — deklico, Možen Marija iz Kostanjevice — dečka, Antolovič Rozalija iz Mihalovca — dečka, Dojčič Slavica iz Celine — dečka, Jelčič Anka iz Vitne vasi — deklico, Blažević Mira iz Podbočja — dečka, Cizerle Marija iz Pokleka — deklico, Petan Antonija iz Sromelj — dečka, Bukovinski Matilda iz Ponikve — dečka, Spelak Karolina iz Lenarta — deklico — Čestitamo!

24 ANTON INGOLIC: SONČNA REBER

»Potrpi, Petan, ne bo zmerom tako. Ko bomo doma, bo vse pozabljeno.« je govoril Osojnik pol sebi, pol Petanu.

»Eh, doma, doma!« je vzdihnil Petan. »Da bi imel pletenko našega vina! Popijem ga in potem naj se zgodi z menoj, kar hoče.«

In porazgovorila sta se o vinu, ki so ga rodile Klopce. Prihodnji dan je Petan poiskal Osojnika.

»Praviš, da ne bo zmerom tako?« je začel sprašljivo.

»Ne bo, seveda ne bo,« je oživel Osojnik.

In že sta bila na Klopcah, v Stari vasi ob Sotli.

»Povej, Osojnik,« je vprašal nekega zgodnjega pčmladanskega dne Osojnika zunaj pod hrasti, ki so viharno šumeli nad njima, »povej, ali bi ti mogel ležati v tej zemlji?«

»Kako, ležati?« je vprašal Osojnik začudeno.

»Mislim, če bi tu umrl in bi te pokopali v zemljo ki je rodila te preklete hudiče.«

»Ne bi mogel,« je odgovoril Osojnik.

»Jaz tudi ne,« je nadaljeval Petan srdito. »Ti, ti se boš vrnil domov, mene pa bo pobralo pred koncem vojne, še to pomlad. Res, nikomur nisem storil nič dobrega, a kradel in ubijal nisem, umazan nisem bil, najmanj do ženske Vem, da se doma ne bi zmenil za moj grob, ampak vsaj v domači zemlji bi ležal. Tja ne bo bodo pokopali kot psa. Še križa mi ne bodo zasadili pred vzglavje.«

»Boš ležal doma, boš, oba bova ležala doma,« se je Osojnik nasmešnil spodbudno.

Res, Petan se je obdržal čez pomlad in tudi čez poletje, na

jesen pa so ga moči popolnoma zapustile. Redko se je prikazoval na dvorišče, pod hraste pa sploh ni več mogel.

Ko je zapadel prvi sneg, je dejal Osojniku trdno, a s prepričanjem: »Ta zima me bo vzela. Nič mi ni, če božja dekla še danes pride pome, samo, da bi bil doma pokopan.« Obmolnil je za kratek čas, se vprašujoče ozrl na Osojnika in nadaljeval pridušeno: »Osojnik ali ne bi bilo mogoče, da bi me odpeljali domov?«

»Ne bodo dovolili,« je odvrnil Osojnik, ki Petana ni več tolažil s tem, da bi dočakal konec vojne, saj še sam ni več veroval, da bo še kdaj zašel v svojo sončno reber. »In če bi dovolili, kaj imaš denar za prevoz?« je nadaljeval stvarno.

»Pol posestva je mojega, naj gre za potreb. Tu in oni bi posodil. Vsekamur bi dal črno na belem. Poslušaj Osojnik...«

In razgovoril se je podrobno o tej stvari.

Kmalu za tem so ga odpeljali v mestno bolnišnico. Kdaj na kdaj ga je obiskal kak rojak ki je delal v tovarni tam blizu.

»Dnevi so mi šteli,« je dejal sredi decembra Loiz, ko se je vrnil ves premražen z dela. Govoril samo je o tem, da bi bil rad pokopan doma. Šel je, da so neko deklico iz krške okolice

SISTEM DELA

»Veš, to delam popolnoma narčno! Če se sedaj pri brisanju posode pošeno razjezi, ima pozneje pri iztepanju preproge dvojni moč!«

prejšnji mesec odpeljali na domače pokopališče.

»Kdo bo dal dovoljenje, kdo denar?« je vprašal Osojnik.

»Denar bi se dobil, tudi dovoljenje. Malo so popustili, kar jim dere voda v grlo. Potrebno pa bi bilo spremstvo.«

»Spremistvo?« se je zganil Osojnik.

»Seveda. Nekdo od domačih mora z njim, da ga pokopljejo. O Petanki nihče ničesar ne ve.«

»No, če ni drugače...«

Vendar Osojnik ni mislil dokončati, bila je prelepa, preveč vabljiva, tudi Loiz ni povedal, kar mu je rojilo po glavi.

Odšel sta oba Osojnika razmišljala samo o Petanu in njegovem pokopu v Podložu, kjer je bilo pokopališče tudi za Staro vas.

Čez nekaj dni je Loiz nadaljeval razgovor.

»Razen nas Osojnikov Petan nima pravih znanec. Če bi dobil dovoljenje za prevoz, bi ga najlaže spremljal kdo izmed nas.«

»Kako misliš, Loiz?« je Osojnik vprašal hlavno.

»Nekaj bo treba ukreniti, zaradi Petana in — zaradi nas.«

»Loiz?«

»Nič!« je Loiz odrezal in prešel na drugo stvar.

Naslednji teden pa je prinesel sporočilo o Petanovi smrti.

»Kaj pa zdaj?« je zadržel Osojnik, ne ob misli na mrtvega Petana, marveč ob misli na Klopce.

»Poizkusili bomo dobiti dovoljenje za prevoz, denar bomo zbrali,« je Loiz odgovoril mirno, čeprav je volj v njem. »Spremljala, spremljala pa ga bova midva...«

»Midva?« je zagrmel Osojnik.

»V bolnišnici so Čehi, tudi v tovarni je nekaj poštenih ljudi, ki bodo pomagali,« je povedal Loiz naglo. »Petan je bil avstrijski invalid. Menda bo šlo.«

Petan sicer zvečina od prej niso poznali, kdor ga je poznal, pa ni nič dobrega vedel o njem, toda, ko so Osojniki začeli zbirati denar, je vsakdo dal, kolikor je največ mogel. To, da bo pokopan njihov človek doma, vendar pomeni, da so Nemci res na koncu, pomeni, da se bodo kmalu vrnil tudi vsi ostali, toda ne mrtvi, ampak živi.

Osojnik tiste dni sploh ni vedel, kaj se dogaja z njim. Da bo videl domači kraj, Klopce, domaćino? Je to mogoče? Je res?

In vendar se je zgodilo: prve dni januarja devetna st štirinštidesetega so spravili krsto s pokopanim Petanom v tovarno varon, ki so ga odpeljali v Bre-

žice, naslednje jutro pa sta se odpeljala Osojnika, oče in sin.

Pot je bila naporna in tudi nevarna, trikrat sta morala zapustiti vlak in se zateči v bunker, toda po dveh dneh in dveh nočeh sta izstopila na brežiški postaji. Osojnik je bil kot otrok. Loiz pa se je razumno pogovoril o vsem. Krsta še ni prišla. Z očetom nista hodila dostj po mestu, ne samo zato, ker se jima je mesto kljub znanim hišam zdelo neprilazno in tuje, marveč predvsem, ker je Loiz menil, da je bolje, če se ne kažeta. Popoldne sta sedla na avtobus in se odpeljala v Podlož.

Ko sta se peljala skozi vasi, Osojnik ni mogel verjeti svojim očem. Vse je bilo kakor pred leti: strehe so se šibile pod snegom in med hišami so bili napravljeni trije. Sele, ko je pozornost je pogledal, je onazil, da je na tem in onem dvorišču kakke manjše, revnejše hiše sneg še cel, da pa so vrata odprta, okna pa sneta ali polomljena. Drlhte se je oziral na levo, kdaj se bo odprl pogled na Klopce.

Ko je zagledal naveto reber v bleščočem soncu, vrh nie na mod drevnem hišo, ki se je bleščala še bolj kot sneg, se je zvrnil za prsi, da bi umrl! Razbijajoče srce.

(Dalje prihodnjič)